

ALKUTUOTANTO (2019)

Tekijöiden ajatuksia, osa 4 – Valosuunnittelija **Anna Rouhu**

Miltä tuntuu palata Alkutuotannon äärelle? Mikä tällä uudella kierroksella on säilynyt valosuunnittelussa samana, entä mitä olet muuttanut?

Tuntui hyvältä idealta palata, varsinkin kun teos on muuttunut entistä ajankohtaisemmaksi. Viime kerralla valoon ehdittiin muun teknisen säädön takia keskittyä harjoitusten aikana aika vähän, mutta silti tuotannosta jäi todella hyvät muistot ja hienoa saada mahdollisuus tehdä uudestaan. Edellisen tuotannon näyttämö TTT:n Kellariteatteri on mukavan kompakti tila, mutta se ei omalle esteettiselle tyylilleni ole sopivin. Tykkään käyttää valoa massoittain ja aika minimalistisesti. Tämänkaltaista esteettistä tyyliä on lähes mahdotonta toteuttaa pienillä heittimillä tilassa, jossa ei ole tarpeeksi korkeutta. Nyt käytössä oleva Eero-näyttämö sopii mielestäni paremmin tälle teokselle ja suunnittelulleni, koska tilassa on enemmän ilmaa.

Mikä on johtoajatuksena suunnittelussa, ja erityisesti mitä olet joutunut ratkomaan?

Johtoajatukseni ensimmäisen version valosuunnittelussa oli vuodenkierto ja vuorokauden ajat. Tämä konsepti on olemassa pääosin edelleenkin. Koko esityksen kuljetus lähtee auvoisesta kesäpäivästä ja esimerkiksi kohtauksessa, jossa ollaan eläinten maailmankokouksessa, valossa on temaattisesti talviyö. Kuvittelin yksinkertaistavani alkuperäisiä suunnitelmia tällä kierroksella, koska oletin teoksen muuttuvan enemmän kuin se lopulta sitten muuttui. Tosin toiselta puoliskolta on esimerkiksi dramaturgian selkeytymisen myötä lähtenyt pois jopa 20 valotilannetta. Uudessa versiossa mukavaa lisähaastetta ovat tuoneet kokonaan uudet eläinhahmot eli hyttyset ja madot, joihin liittyy molempiin erityinen valollinen ratkaisu.

Mikä määrittää luontosuhdettasi?

Oma luontosuhteeni kiteytyy järveen ja veteen. Ahdistun aina, jos en asu veden äärellä. Jos menen mökille, ei minua metsä niin kiinnosta vaan järvi. Veden katseleminen tai vedessä olemisen rauhoittaa. Viime kesänä oli mieletön kokemus, kun kokeilin sup-lautailua ensimmäistä kertaa. Se oli todella hämmentävää. Siinä avautui aivan erilainen katsomiskulma tuttuun mökkilahteen kuin esimerkiksi soutaen. Ihan kuin kävelisi veden päällä. Tästä syystä vesi oli minulle looginen elementti osana tämän esityksen valosuunnittelua.

Mitä muut teokset ovat olleet sinulle osuvia tutustuttavia valmistamisen aikana Alkutuotannon aiheeseen liittyen?

Animaatioelokuva Aavikkojengiin törmäsin sattumalta, ja se kertoo hauskaasti samasta teemasta. Spektrin toisesta ääripäästä on taas Tuija Kokkosen tuore väitöskirjaa nimeltään Esityksen mahdollinen luonto: suhde ei-inhimilliseen esitystapahtumassa keston ja potentiaalisuuden näkökulmasta. Kokkosen tutkimuksen teoreettinen viitekehys valottaa mm. useiden filosofien näkemyksiä ei-inhimillisistä toimijoista ja ihmisen suhteesta heihin eli kasveihin ja eläimiin. Väitöstutkimuksensa taiteellisessa osiossa Kokkonen teki esityksiä sään, kasvien ja eläinten kanssa kehittäen lajienvälisen esityksen käytäntöä ja teoriaa. Vain katsomalla Alkutuotannon voi nähdä tässä myös hauskaa yhteensattumaa.

Vuonna 2012 kantaesitetyn Alkutuotannon päivitetyn version ensi-ilta on 15.2.2019 Lahden kaupunginteatterin Eero-näyttämöllä. Esitys on Teatteri 2.0:n, Lahden ja Joensuun kaupunginteattereiden yhteistuotanto.